

תת"ע 11336/08/19 - מדינת ישראל נגד אלנבארי מוחמד אלנבארי מוחמד

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 11336-08-19 מדינת ישראל נ' אלנבארי מוחמד
תיק חיצוני: 30153076218

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אלנבארי מוחמד אלנבארי מוחמד

החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהעדר ביום 5.7.20.

המבקש נדון בהיעדר בגין עבירה מסוג ברירת משפט אשר הגיעה לפיתחו של בית המשפט ב 25.11.19 (להלן: פסה"ד הראשון).

פסק הראשון בוטל לבקשת ב"כ הנאשם לפני משורת הדין ביום 29.6.20 ובמסגרת אותה החלטה נקבע ועד לדיון.

ב"כ המבקש היה אמור להתחקות אחר גורל ההחלטה בבקשתו והוא אכן עשה כן ביום 2.7.20 .

אף על פי כן לא התייצב לדיון שנקבע ל 5.7.20 ועל כן המבקש נשפט בהעדר זו הפעם השנייה

ביום 5.7.20 (להלן: פסק הדין השני) .

ב"כ המבקש ידע על פסק הדין בר ביום 5.7.20 שכן צפה בתיק. בנוסף הודעה על פסק הדין נשלחה למשרדו כבר ב 6.7.20 .

המבקש חזר ובקש לבטל גם את פסק הדין השני שניתן בהעדר, כאשר הבקשה מוגשת באיחור ולא בתוך 30 יום מקבלת פסק הדין (עיין: סעיף 130 לחסד"פ).

המחוקק לא השחית מילותיו לריק כשקצב מועד להגשת בקשה לבטול פסק דין.

ב"כ המבקש טוען כי מועד הדיון " התפספס " .

עוד נטען כי בית המשפט התייחס לעברו של המבקש מבלי ששמע את טעיוני המבקש לעונש הן לענין העבר והן לענין נסיבותיו האישיות.

הוסיף ב"כ המבקש וטען כי לא נכון לשפוט בהעדר בגין העבירה שהינה עבירה חמורה.

לאחר עיון בבקשה ובתגובה לא מצאתי צידוק לקיום דיון במעמד הצדדים.

הכללים להגשת בקשה לבטול פס"ד שניתן בהעדר קבועים בסעיף 130 לחסד"פ, רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

טענה בדבר טעות בתום לב, טעות משרדית או בלבול שהובילו לאי הופעה לדיון אינה עילה לבטול פסק דין (עין: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, הרכב: הש' א. ברק, הש' ת. אור, הש' א. מצא, **2.10.03**, רע"פ 5377/03 וגדי ג'מאל נ מ"י, הש' א. חיות, **29.6.03**), [עין גם: עפ"ת (חי') 13586-07-11 מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל, הש' כ. סעב, **4.9.11**].

גם לגופו של ענין אין הגנה.

כפירה כללית אינה מהווה הגנה לגופו של ענין בשלב זה של ההליך.

המפורט בבקשה אינו עונה לפרוט הנדרש ע"י הפסיקה ואין בו כדי להניע את ההליך מחדש (עין: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, הרכב: הש' א. ברק, הש' ת. אור, הש' א. מצא, **2.10.03**, עפ"ת (חי') 11389-07-09 חאג'י נ' מדינת ישראל, הש' ד. סלע, **22.9.09**, עפ"ת 20545-04-12 אימן אלחסנאת נ מ"י, הש' ט. חיימוביץ', **21.5.12**).

משלא היתה התייצבות רואים את המבקש כמי שהודה ועל כן לבית המשפט הסמכות היה לשפוט בהעדר. משלא היתה התייצבות רואים את המבקש כמי שויתר על זכות הגישה לערכאות לטיעון לעונש.

יש לזכור כי זכותו של נאשם ליומו בבית המשפט איננה אבסולוטית ומולה עומדים זכויות ואינטרסים נוגדים ובית המשפט מופקד על האיזון (עין: רע"פ 3910/11 סימון ספיאשוילי נ מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **30.5.11**).

עסקין בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת 120 קמ"ש במקום 80 קמ"ש.

המחוקק הסמיך לשפוט בהעדר גם בעבירות חמורות יותר שבצידן אף עונשי חובה כמו לשמל עבירה של נהיגה בשכרות ואף על פי כן קבע בית המשפט העליון כי ניתן לשפוט בהעדר כם בעבירות חמורות כמו לשמל שיכרות או נהיגה זמן פסילה שסעיף 240 לחסד"פ חל עליהן [רע"פ 8177/13 גולצמן נ' מדינת ישראל (3.2.14)], קל וחומר בענין העבירה נושא התיק שבכותרת.

העונש שהוטל הולם את העבירה ועושה העבירה.

במקרה דנן אין עיוות דין .

הבקשה נדחית.

חסד נעשה עם המבקש שלא מוטלות הוצאות.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"א, 12 נובמבר 2020, בהעדר
הצדדים.